

تو شوقِ پَر زَدَنِ دادی

تو شوقِ پَر زَدَنِ دادی
توو هیئتِ وَطَنِ دادی
تو آبرو به من دادی
من آبرو بُردَم

وَلی دوباره این نَنگو
دلِ سیاه وَلی تَنگو
سَری که خورده به سَنگو
پیشِ تو آوَرَدَم

پیشِ تو آوَرَدَم
دَستای خالیمو
مَرَهَمِ بذار آقا
شِگسته بالیمو

من بی کس و تَنهام
تو تَکیه گاهم باش
مِثه قدیم آقا
(پُشت و پَناهم باش) ۲

من بَد گَرَدَم، می دُونم
آقای مِهَر بُونم
حال و روزَم رو دیدی، رَدَم نَگَرَدی

بی دَست و پا مِثه من
ذاتاً آقا مِثه تو
سایه ت رو از سَرِ من تو گَم نَگَرَدی

(آربابم حسین، آربابم حسین حسین حسین حسین) ۲

آربابم حسین حسین حسین حسین حسین

هر جا که بی شُما رَفتَم
توو زِندِگی خَطا رَفتَم
بِدُونِ تو گُجا رَفتَم
می بینی دُنیا مو

آشکِ چِشِ تَرَمِ آرباب
گُذشته از سَرَمِ آرباب
أُمیدِ آخَرَمِ آرباب
بِگیر دو دَستامو

من غرقِ دُنیا مَم
فِکری به حالَم کُن
خِیلی بَدی گَرَدَم
آقا حَلا م کُن

بازَم برای من
دَرمونِ دَر دایی
مَر دُونِگی گَرَدی
(بَس که تو آقای) ۲

عُمَری دَر گیر تو آم
من نَمک گیر تو آم
کافیه نِگاهِ تو اَزَم بگیری

رُویای بَچگی می
ای هَمراهِ قَدیمی
من می خوامِت بَرا، روزای پیری
آربابم حُسین

(آربابم حسین، آربابم حسین حسین حسین حسین) ۲

آربابم حسین حسین حسین حسین حسین